

bende kunstnere – det har man faktisk gjort med finansloven – fordi man hellere ville sørge for, at de kan klare sig selv, for hvad er det, kunstnerne skal klare sig selv for? Ja, det er jo de rettigheder, de har med den ophavsret, som de har til de kunstværker, som de frembringer. Det ønsker man så heller ikke at kompensere for. Hvordan skal de så kunne eksistere? Tingene hænger ganske enkelt ikke sammen.

Hvis man ikke ønsker at betale erstatning for det indgreb i rettighederne, man har foretaget, må man enten kompensere det, altså yde en form for støtte, eller give en erstatning i form af en vederlagsordning. Det er det sidste, der lagt an til, og det er det, vi håber på.

Jeg vil sige, at det selvfølgelig er en sag, som vi vil forfølge, og det siger jeg også henvendt til Dansk Folkeparti, sådan at de har mulighed for at tænke sig lidt om, inden sagen kommer til anden behandling i Folketinget. Vi er nemlig nødt til at sige til regeringen: Det går simpelt hen ikke, at man forestiller sig en vederlagsordning, som skal være neutral, når vi har foretaget et indgreb i kunstnerens rettigheder, som er væsentlig større end det indgreb, vi foretog, da vi tillod den analoge kopiering. Det går simpelt hen ikke, og det ved ministeren også godt.

Jeg tror godt, at jeg ved, hvorfor man siger, at den skal være omkostningsneutral. Det er givetvis, fordi man kæder det sammen med skattestoppet. Det er ikke sagt direkte. Jeg ved ikke, om ministeren sagde det. Jeg lagde ikke mærke til det. Men jeg forestiller mig, at det er det, der egentlig ligger bag det.

Kl. 16.15

Men her er jo ikke tale om en skat eller en afgift til staten. Der er jo simpelt hen tale om, at brugerne betaler erstatning for noget, som de har fået gratis, altså uden at betale for det. Det er jo simpelt hen her, kernen ligger: I stedet for at gå hen og købe en musik-cd, så har vi tilladt, at man kan kopiere den. Det er jo ikke bare et spørgsmål om, at man kan købe en cd og så tage en enkelt kopi til sin bil eller sommerhus, eller hvad man nu måtte gøre. Næ, man kan gå hen på biblioteket og låne en cd gratis – kunstnerne har i øvrigt fået beskåret deres vederlag eller deres kompensation med 15 pct. – og efterfølgende gå hjem og brænde den uden betaling, og det agter vi ikke at kompensere for. Det er så tæt på tyveri, som man kan komme. Det er et så voldsomt indgreb i ophavsretten, at også Dansk Folkeparti før valget tilkendegav, at der naturligvis

skal ske en kompensation for det. Det kan ikke sammenlignes med den analoge kopiering.

I dag er det jo sådan, og det viser den seneste gallup også – det er den eneste måde, man kan måle den form for oplysninger på – at der foretages kopiering af musik-cd'er i 85 pct. af samtlige husstande. Det er ikke bare unge, som af ubetænksomhed gør noget – nu har vi jo i øvrigt legaliseret det – men nogle bruger det også mere, end godt er, og mere end legalt er. Men der foretages faktisk brændinger af musik-cd'er i 85 pct. af samtlige husstande.

Til gengæld er det jo glædeligt at konstatere, at et næsten lige så stort flertal af befolkningen siger som noget helt naturligt: Naturligvis skal der betales erstatning for det i form af et vederlag til kunstnerne, ingen tvivl om det. Derfor er det altså langt-, langtfra tilstrækkeligt, at regeringen siger: Vi skal lave en omkostningsneutral omlægning.

Jeg er meget med på, at man kan nedsætte afgiften på cd-rom'er eller dele den ud, hvad flere i øvrigt også har foreslået, frem for at der kun er de cd-rom'er, som sælges til private, der afgiftsbelægges. Man kan simpelt hen gøre det generelt, for så vil afgiften generelt blive mindre. Lad os da gøre det! Det, der er det helt afgørende, er, at vi får en kompensation, som imødekommer det meget alvorlige indgreb i ophavsretten, der er sket ved legalisering af den digitale kopiering.

Kulturministeriet sagde i forbindelse med den analoge kopiering i begyndelsen af 1990'erne: Vi forventer, at når det kommer op på højden, så ligger det omkring 100 mio. kr. Det kom aldrig så højt op, for den digitale kopiering tog over, inden det kom derop. Men det vil så være naturligt at sige, at når vi har den forventning, må kompensationsgraden naturligvis også ligge et væsentligt stykke over de 100 mio. kr. Jeg kan ikke sætte tal på. Jeg synes, det er helt fair, at ministeren drøfter det med kunstnerne. Jeg vil sige: Det er selvfølgelig med kunstnerne, at ministeriet skal foretage den vurdering.

It-branchen har jo af forstælige grunde en helt modsatrettet interesse. De vil selvfølgelig hellere sælge en cd-rom og en cd så billigt som muligt. Det er jo ikke dem, der får gevinsten ved, at udstyret bliver dyrere, fordi der skal betales et vederlag til kunstnerne. Se, det er jo to modsætninger, som ikke kan mødes. De kan først mødes på det tidspunkt, hvor vi som politikere tilkendegiver, at så og så stort skal kompensationsbeløbet være, og når vi siger: I har en